

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในวัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามที่
สอดคล้องกับความสนใจของนักท่องเที่ยวที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส
ชื่อผู้เขียน นายจักรกฤษณ์ เจริญสิทธิ
หลักสูตร โครงการ “การศึกษาการวิจัย”
ปีการศึกษา 2554

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. อาจารย์ ดร. สุวิมล อังควานิช ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์จรัสพรธรณ จารุคุณ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในวัดพระเชตุพน-
วิมลมังคลาราม (2) ศึกษาความสนใจของนักท่องเที่ยวที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสที่มีต่อแหล่ง
ท่องเที่ยวในวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม และ (3) วิเคราะห์และนำเสนอเนื้อหาภาษา
ฝรั่งเศสของแหล่งท่องเที่ยวในวัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามที่นักท่องเที่ยวที่ใช้ภาษา
ฝรั่งเศสให้ความสนใจ

วิธีดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ใช้การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การลง
ภาคสนาม การสำรวจ และการทดลองใช้ กลุ่มตัวอย่างในการสำรวจ คือ นักท่องเที่ยวที่
ใช้ภาษาฝรั่งเศสที่มาเที่ยวในวัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามจำนวน 100 คน ได้มาจากการ
สุ่มแบบบังเอิญ เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบบันทึกการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวในวัด
พระเชตุพนวิมลมังคลาราม แบบสอบถามความสนใจของนักท่องเที่ยวที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส
ที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวในวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม และแบบสอบถามความคิดเห็น
ของนักท่องเที่ยวที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสที่มีต่อการนำเสนอเนื้อหาภาษาฝรั่งเศสของแหล่ง
ท่องเที่ยวในวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหา
การวิเคราะห์ด้วยสถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยง-
เบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยมีดังนี้

1. แหล่งท่องเที่ยวในวัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามมีทั้งหมด 20 สถานที่ โดยส่วนใหญ่กระจายตัวอยู่ในเขตพุทธาวาส รูปแบบทางสถาปัตยกรรมส่วนใหญ่เป็นแบบพระราชนิยามรัชกาลที่ 3 การประดับตกแต่งนิยมใช้กระเบื้องเคลือบแบบจีน

2. นักท่องเที่ยวที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสเข้าชมพระวิหารพระพุทธไสยาสมากที่สุด รองลงมาคือพระเจดีย์ราย และพระอุโบสถตามลำดับ ส่วนแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่มีนักท่องเที่ยวเข้าชม ได้แก่ ห้องจัดแสดงโบราณวัตถุจากพระมหาเจดีย์สี่รัชกาล คำนักวาสุกรี และหอสมุดสมเด็จพระว.พ.ต. ทางด้านระดับความสนใจที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยว พบว่านักท่องเที่ยวที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสให้ความสนใจพระวิหารพระพุทธไสยาสมากที่สุด รองลงมาคือ โรงเรียนแพทย์แผนโบราณและการนวดแผนโบราณ ตามด้วยพระระเบียงคคและพระวิหารทิศตามลำดับ

3. การนำเสนอเนื้อหาฉบับภาษาฝรั่งเศสประกอบไปด้วยแหล่งท่องเที่ยวจำนวน 11 แห่ง ที่มีจำนวนความถี่การเข้าชมของนักท่องเที่ยวมากกว่าร้อยละ 50.00 ขึ้นไป โดยนำเสนอเนื้อหาในแง่ประวัติศาสตร์ ศิลปกรรม และวิถีชีวิตไทย การเรียงลำดับแหล่งท่องเที่ยวดูตามความเหมาะสมของเส้นทางการเดินเพื่อให้สามารถชมแหล่งท่องเที่ยวได้ครบทั้งหมด ดังนี้ (1) ชุมประตู่ทรงมงกุฎ (2) ตุ๊กตาดิน (3) พระวิหารพระพุทธไสยาส (4) ศาลาหมอนวดและศาลาแม่ชื้อ (5) พระมหาเจดีย์สี่รัชกาล (6) พระเจดีย์ราย (7) พระเจดีย์กลุ่ม (8) เขมอและฤๅษีคัตตน (9) โรงเรียนแพทย์แผนโบราณและการนวดแผนโบราณ (10) พระระเบียงคคและพระวิหารทิศ และ (11) พระอุโบสถ

The instruments of research were tripartite: a survey record of touristic sites at the temple; a questionnaire eliciting data concerning the interests of Francophone tourists vis-à-vis touristic sites at the temple; and a questionnaire eliciting the opinions of these tourists regarding the touristic sites at the temple.

Data were analyzed using content analysis. Using techniques of descriptive statistics, the researcher analyzed other data in terms of frequency, percentage, arithmetic mean and standard deviation.

Findings are as follows:

1. There are twenty touristic sites at the temple under study. Most of them scatter throughout the Buddhawas boundary. The pattern of architecture was the pattern most favored by King Rama III. The decorations are with Chinese porcelain and glazed ceramic.

2. The Francophone tourists most frequently visited the Vihara of the Reclining Buddha. Next, in descending order, were the Phra Chedi Rai and the Phra Ubosot, respectively. The touristic sites at which there were no Francophone visitors were the temple museum exhibiting artifacts from Phra Maha Chedi Si Rajakan (the four reigns), the Wasukri residence, and the Somdet Wo Pho To Library. In regard to the levels of interest in touristic sites, it was found that the Francophone tourists paid most heed to the Vihara of the Reclining Buddha. Next, in descending order, were the School of Traditional Medicine and Traditional Massage, Phra Rabiang Khot, and Phra Vihanthit, respectively.

3. The presentation of French content in the brochure consisted of eleven touristic sites with the frequency of visit of tourists more than 50.00 percent or more. The presentation consisted of the content of history, arts, and Thai way of living. The ranking of touristic sites was in appropriation of the walking route in order to allow visit of all sites in the following manner: 1) the sheltered gate; 2) Chinese figurines; 3) the Vihara of the Reclining Buddha; 4) Massage Pavilion and the Pavilion of the guardian spirit who protects the enfants; 5) Phra Maha Chedi Si Rajakan; 6) Phra Chedi Rai; 7) Single-based chedi; 8) Khao Mo (model hill) and hermits in contorted posture; 9) Traditional Medicine School and traditional massage; 10) Phra Rabiang Khot and Phra Vihanthit; and 11) Phra Ubosot.